מציא אמרה ליה נסתחפה שדהו. ואיכ יכול לטעון דאדרבה מזלה גרם, לכיון דלא מיפקדא אפריה ורביה לא מיעבעא כדאמרינן בהבא על יבמתו (יבמות דף סד:) ועוד דהאשה היא שדה של הבעל ואין הבעל שדה שלה: **לפיכך** חלה הוא אינו מעלה לה מזונות. קשה לר"י דאמר בהחולץ (שם דף מא: ושם) עמד בדין וברח מזונה משל יבם ומפרש בירושלמי ברח ה"ה חלה וכבא אמרי' דאמר חלה אין מעלה לה מזונות ואור"י דהתם חלה לו ברח לאחר שעמד בדין שכבר נתחייב לה במזונות אבל הכא בחלה קודם הגעת זמן ובקונט' פי' שם דוקא ברח אבל חלה לא ואין נראה כדמשמע בירושלמי ולפירושו אין להקשות מאיכא דבעו לה מיבעיא אמאי לא פשיט לה מהתם דיש לומר דאדאמרינן ביבמות בכמה דוכתי: **פשיט** רב אחאי. לא כמו שפירש רשב"ם דהיינו רב אחאי גאון' שעשה "שאלתות" והיה בסוף כל האמוראים ולכך משנה לשון בכל הש"ס "פריך רב אחאי, פשיט רב אחאי" שהרי כאן רב אחי *עונה על דבריו אלא אומר רבינו תם שהוא אמורא וכל אמורא היה תופס לשון כמו מגדף בה ר' אבהו (סנהדרין נ:) תני בה ר' יוחנן (נ"ק קיב:) לייט עלה אביי (ברכות כט.):

לא נשאו לא קחני אלא לא נישאו. מקובלין היו כך לקרות לא נישאו ועוד דאי 'לא נשאו' אלא קאי ה"ל למימר נמי בלשון רבים ואוכלות משלהם: **אלא** לא נישאו. פירוש דמשמע נמי דמעכבי אינהי אבל אין לומר דמשמע דוקא דמעכבי אינהי אבל לא אינהו' מדקאמר לעולם דמעכבי אינהו, ואיידי דתנא ריש בדידהי כו', דמשום 'אינהי' אין לשנות טעות בסיפא: **מת** הוא דאינו גט. דאין גט לאחר מיתה הא חלה הרי זה גט דאי חלה נמי אינו גט ונטעמא דהכא דאינו גט משום אונס אם כן לישמעינן חלה דהוי אונס מועט וכ"ש מת דהשתא אכתי לא אסיק אדעתיה דמת איכא למימר ניחא ליה דלא תפול קמי יבם: **ודלמא** לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט. ויש טעות אונס ודקאמר ליהני חלה וכ"ש מת הא דקתני מת הא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה ואתא לאשמועינן תרוויהו דיש אונס ואין גט לאחר מיתה דאי יש אונס גרידא אתא לאשמועינן אבל יש גט לאחר מיתה הוה ליה למינקט חלה ואי אין גט לאחר מיתה גרידא הוה בעי לאשמועינן לא הוה ליה למינקט הרי זה גיטך אם לא באתי שעשה תנאי אלא הרי זה גיטך אם מתי מחולי זה לאחר מיתה: טעמא דכולהו כמו אתם ואם ולא שופפין ולא חרישין ולא כל התורם את שאינו שלו (גיטין דף נג.) דכולהו הוו משום תורם את שאינו שלו וא"ת הניחא משנה גופה אמאי איצטריך הא תנן בהדיא בפ"ק דגיטין (דף יג. ושם) דאין גט לאחר מיתה דתנן האומר תנו גט זה לאשתי לא יתנו לאחר מיתה ובפרק קמא דגיטין (שם ד"ה לא) פירשנו: **דלמא** לאפוקי מדרבותיו. דאיכא לאוקמה בשאין כתוב זמן בשטר והא דאמרינן (גיטין דף פו.) שלשה גיטין פסולין וחד מיניהו שאין בו זמן הא אמרינן אם בשאין כתוב בו *שבוע או שנה או חדש דאמר בפרק שני דגיטין (דף יז:) דכשר ואין זמנו מוכיח עליו אי נמי במאוחר: **דלמא** מת דוקא דלא ניחא ליה דתפול קמי יבם. ואי"ת בפרק מי שאחזו (גיטין דף עג. ושם) דאמרי' אכלו אדי אין לו פירוש אין לו שיהא גט ואמאי לא הוי גט הא לא ניחא ליה דתפול קמי יבם וי"ל דבאונס דלא אסיק אדעתיה שיהא גט: וסברה

דלא מציא אמרה ליה "נסתחפה שדהו" כי תיבעי לך שלא בשעת ווסתה מאי: כיון דלא בשעת ווסתה הויא מציא אמרה ליה נסתחפה שדהו "או דלמא" כיון דאיכא נשי דקא משנייא ווסתייהו כשעת ווסתה דמי? פשיט רב אחאי הגיע זמן ולא נישאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ולא נישאו לא קתני אלא "לא נישאו" היכי דמי: אי דקא מעכבן אינהי אמאי אוכלות משלו ואוכלות בתרומה אלא לאו דאיתנהו בי האי גוונא וקתני "אוכלות משלו ואוכלות בתרומה", אמר רב אשי לעולם אימא לך כל אונסא לא אכלה, ודקא מעכבי אינהו, ודין הוא דאיבעי ליה למיתני לא נישאו ואיידי דתנא רישא בדידהי תנא נמי סיפא בדידהי: אמר רבא ולענין גיטין אינו כן "אלמא קסבר רבא *אין אונס בגיטין מנא ליה לרבא הא אלימא מהא דתנן *הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן ועד ר' שנים עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו גט מת הוא דאינו גט הא חלה הרי זה גט, ודלמא לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט והיא גופא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה אלא גט לאחר מיתה הא תנא ליה רישא הרי זה גיטך אם *מתי, הרי זה גיטך מחולי זה, הרי זה גיטך לאחר מיתה "לא אמר כלום ודלמא לאפוקי מדרבותינו דתניא ורבותינו התירוה להנשא ואמרינן מאן רבותינו אמר רב יהודה אמר שמואל בי דינא דשרו משחא סברי לה כרבי יוסי דאמר יומנו של שטר מוכיח עליו אלא בסיפא *מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד ר' חדש ומת בתוך שנים עשר חדש הרי זה גט מת והוא הדין לחלה ודלמא מת דוקא דלא ניחא ליה דתפול קמי יבם אלא מהא *דהוא דאמר להו "אי לא אתינא מכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא אתא בסוף תלתין יומין "ופסקיה מברא אמר להו "חזו דאתאי חזו דאתאי" אמר שמואל "לאו שמיה מתיא" ודלמא אונסא דשכיח שאני דכיון דאיבעי ליה לאתנויי ולא אתני אידו דאפסיד אנפשיה אלא רבא סברא דנפשיה קאמר משום צנועות ומשום פרוצות משום צנועות דאי אמרת לא להוי גט

עשיו רב אחאי. כך בעיא ממתניתין דקתני לא נישאו ולא קתני 'לא נשאו' ליישמעינן שהבעלים מעכבים: **אלא לא נישאו**. הן לבעלים תלה העכבה בנשים: **ואיידי דתנא ריש בדידהי**. נוהגין לבתולה שנים עשר חדש ולאלמנה שלשים יום: **ולענין גיטין אינו כן**. אלפיך דאשמעינן שעכבת האונס פוטרתו מן המזונות לענין גיטין אין טעמא אונס מועלת אם נתן גט לאשתו ע"מ אם לא אבא עד זמן פלוני יהא גט' [ונאנס] ולא בא הרי זה גט ואינו יכול לומר אנוס הייתי: **אלמא קסבר אין אונס בגיטין**. אין טעמא אונס בגיטין ולקמיה מפרש טעמא: **אינו גט**. ואם אין לה בנים זקוקה ליבם: **מת הוא דאינו גט**. דהא לא שויא גיטא עד י"ב חדש והוא מת בתוך הזמן ומאן קא מגרש לה מהשתא אין המתים מגרשים: **מת הוא דאינו גט**. משום דאין גט לאחר מיתה אבל משום אונס אחרינא לא מפקע גיטא אלמא אין אונס בגיטין דאי סלקא דעתך אלה נמי אינו גט דאי ניחא אלה וכל שכן מת שאין אונס גדול מזה: **היא גופא קמ"ל**. כלומר אי דתנא 'מת' לא לריוקא דילה תניה למידק דאם חלה הרי זה גט' אלא לאשמעינן היא גופא דאין גט לאחר מיתה ואפי' בלא תנאי כגון האומר לאשתו הרי זה גיטך לאחר מותי אינו גט לפוטרה מן היבם: **זה גיטך אם מתי**. שכיב מרע שכתב גט לאשתו באחד מן הלשונות הללו "זה גיטך אם מתי" או "זה גיטך מחולי זה" משיפסוק חולי זה (מעלי) משמע והוא מת מאותו חולי לא אמר כלום שהרי משפסק אינו בחיים ואינו יכול לגרש: **דלמא**. הא דאיצטריך סיפא אם לא באתי וכו' לאפוקי מדרבותינו איצטריך דפליגי עלה ואמרי דאין 'גט' לאחר מיתה הוא דכיון דכתוב בגט זמן כתיבתו הוא מוכיח שכך אמר לה 'אם לא באתי לאותו זמן יהא גט למפרע מהיום' דאי לא משום גיטא עד שנים עשר חדש למה כתב יום כתיבת הגט בתוכו, לכתוב אם לא באתי לר"ח פלוני יהא גט: **הטירוף לינשא**. בלא חלילה להיות לאם לא באתי: **זמנו של שטר מוכיח עליו**. לא לתנם נכתב זמנו לתוכו אם לא להודיע שמיום הכתיבה והמסירה הוא מגרשה אם לא יבא לאותו זמן אלכך אע"ג דלא כתב זה גיטך מהיום אם לא באתי כו' כמאן דכתב מהיום דמי ובכבא בתרא (דף קנו.) אמרה רבי יוסי דתנן הכותב נכסיו לבנו לריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה ואם לא כתב "מהיום" איכא מתנה, רבי יוסי אומר אינו לריך: **ולא מסיפא**. גמר רבא דאין אונס בגיטין: **הרי זה גט**. ואע"ג דאין אונס גדול ממיתה אלמא אין אונס בגיטין והוא הדין לחלה: **דלמא מת דוקא**. דכל עצמו שכתב לה גט מתמת כן כתב לה שאם ימות יהיה גט למפרע שלא תיזקק ליבם ובאמאי אונסא לא ניחא ליה למיבטל גיטא אבל באונסא אחרינא דניחא ליה לבטולי גיטא ביה אימא לך יש אונס בגיטין: **ופסקיה מברא**. הגהר הפסיקו שהיה המעבורת מלד העיר ולא יכול לעבור: **חזו דאתאי**. שבאתי: **לא שמיה מתיא**. והוי גיטא ואם רלתה תינשא לאחר ונשא לכהונה נפסלה מהיום: זימנין

[גיטין ג. לה.] גיטין עה: ע"ז לז.

גיטין עב. ב"ב קנו.

גיטין עה:

שם ג. לה. נדרים כה:

[שבוע שהה תורם כנ"ל]

ג א מיי' פ"ט מהל' גירושין הל' ח סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סי' קמד סעי' ח: ד ב מיי' שם הל' ב (טוש"ע שם סעי' ב): ה ג מיי' שם הל' יב סמג שם טוש"ע שם סי' קמה סעי' ח: ו ד מיי' שם הל' יח וסמג שם טוש"ע שם סי' קמד סעי' ג: ז ה מיי' שם הל' ח טוש"ע שם סעי' ח:

נושא/מבנה

◇ ב' לשונות ברבא:

[וע' תוס' זבחים קכ: ד"ה אין אונס ל"ה פרק] בגיטין (אין האונס מבטל הגט)

ב - יש אונס בגיטין

◇ נסיונות למצא מקור לדברי רבא

△ (מדקא) נסין

▽ דחיה

תוספות רי"ד

אמר רבא ולענין גיטין אינו כן. פי' לענין גיטין אין מועלת אונס מועלת שאם נתן גט לאשתו שאם לא אבוא עד זמן פלוני יהא גט. ונאנס ולא בא ה"ז גט ואין יכול לומר אנוס הייתי. אלמא קסבר אין אונס בגיטין. א"ד אמר רבא וכן לענין גיטין. אלמא קסבר יש אונס בגיטין. ואע"ג דקי"ל הלכה כלישנא בתרא. הכא הלכה כלישנא קמא דהכי אמרי' בגיטין בשמעתא קמייתא בפ' השולח. ההיא דא"ל אי לא נסיבנא מכאן ועד תלתין יומין להוי גיטא כי מטא יום תלתין א"ל הא פרחנא למאי נחוש לה. אי משום אונסא אין אונס בגיטין. אלמא קסבר לה לתלמודא דאין אונס בגיטין:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לא נשאו וכו' מקובלין היו כך. וכן בנדרים דף לא ע"א בר"ן ד"ה דיקא נמי: